

Nr 123.

Av herr **Lundquist** i Rotebro m. fl., angående påförandet av fastighetsskatt för vissa begravningsplatser.

Enligt gällande kommunalskattelag stadgas, att fastighetsskatt icke skall utgöras för bl. a. begravningsplatser.

Mot denna bestämmelse synes intet vara att erinra när det gäller sådan begravningsplats, som är belägen inom den ägande församlingens eget territoriella område. Annorlunda ställer sig frågan i de fall, då en församling eller en kommun för uteslutande eget behov anlägger begravningsplats utanför de egna gränserna, alltså inom en främmande kommun.

Ett nära till hands liggande exempel på sådana fall är Stockholms stads norra begravningsplats, vilken är belägen inom Solna socken. Denna begravningsplats upptar icke mindre än 62 har av sistnämnda kommuns mest välbelägna mark.

Begravningsplatsen ifråga användes helt eller åtminstone till allra största delen för familjegravar, vilka upplätas mot höga avgifter, vilket åter gör, att begravningsplatsen ärligen lämnar Stockholms stad ett ganska stort nettoöverskott. — I staten för år 1928 beräknades behållningen till 176,020 kronor, för år 1929 var motsvarande belopp 158,020 kronor och för år 1930 130,470 kronor. — Solna kommun erhåller däremot ingen som helst inkomst för hela detta stora område, vilket, därest det vore upplåtet för annat ändamål, skulle på grund av sitt synnerligen fördelaktiga läge tillföra kommunen ett icke betydelselöst skattetillskott. En sådan ordning synes oss icke överensstämma med rättvisa och billighet. Det kan icke vara rätt, att såsom i detta fall en stor ekonomiskt bärkraftig kommun skall gynnas på en svagares bekostnad, detta så mycket mindre som samma svagare kommun i stor utsträckning får taga emot och bära kostnaderna för uppehållet för storstadens ekonomiskt minst motståndskraftiga befolkning och bland annat till följd därav nödgas dragas med betydligt högre kommunalskatt än storstaden.

En ändring av nu gällande bestämmelser synes oss på grund av vad ovan anförts vara påkallad.

Samma fråga var föremål för riksdagens prövning år 1927 i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition, nr 102, med förslag till kommunalskattelag. Någon ändring av bestämmelserna vidtogs emellertid icke.

Första särskilda utskottet vitsordade visserligen i sitt utlåtande, att det måste anses innebära ett missförhållande, när en större del av en kommuns område utgöres av skattefria fastigheter, men fann det berörda fallet icke utgöra tillräcklig motivering att frångå den enligt utskottets mening i och för sig riktiga principen, att begravningsplatser ej äro underkastade skatteplikt. Utskottet jämställde även dessa platser med kommunala anordningar av andra slag inom främmande socken, exempelvis sjukvårdsinrättningar, för vilka jämväl skattefrihet åtnjutes. Detta utskottets betraktelsesätt synes oss icke kunna anses hållbart redan av den anledningen, att sjukvårdsinrättningarna i och för sig icke kunna medföra ekonomisk vinst för den ägande kommunen, under det att däremot, såsom ovan anförda fall visar, begravningsplatserna kunna för den ägande kommunen vara ekonomiskt synnerligen lönande.

I vilken utsträckning begravningsplatser äro belägna inom främmande kommuner är oss obekant. Det är möjligt, att detta icke förekommer i någon större utsträckning. Den skattefråga, som här berörts, synes oss emellertid för de landskommuner, som därav beröras, vara av den betydelse, att frågan är förtjänt av att göras till föremål för närmare utredning.

På grund av vad sålunda anförts, tillåta vi oss föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om skyndsam utredning angående lämpligheten av att fastighetsskatt skall utgöras för sådana begravningsplatser, som äro belägna utanför territoriella området för den ägande kommunen eller församlingen, samt om framläggande för 1933 års riksdag av de förslag i ärendet, vartill utredningen kan giva anledning.

Stockholm den 21 januari 1932.

R. Lundquist

i Rotebro.

E. Eurén.

G. W. Källman.

Birger Christenson.